

अथैताथाब्राह्मणप्रारंभः शुभं भवतु कल्याणमस्तु शुभं आस्तु

श्री गणेशाय नमः ॥ प्रथे नाऽ आप्या न वती न्याम
पिमृशती दमे वै तद्रेतः सिक्तमाप्या यति तस्माद्यो
नौरेतः सिक्तमाप्या यते सोमी न्यां प्राणो वै सोमः प्रा
णं तद्रेत सिद्धाति तस्माद्रेतः सिक्तं प्राणमनि संन ॥११॥
वति पूयेद्वयदते प्राणा संन वेदे षोहे वात्र सूददो

जाः संतेरसाः समुचं त्वन्नानीत्येत संवृष्ट्या न्यजि
मातिषाहऽइति सठं रेता ठं सिपाप सहइत्येतदाप्याय
मानो अमृताय सोमेति प्रजास्यां तदमृतं रथातिते
स्मात्प्रजातिरमृतादि विश्रवां स्मृत्तमानि चिष्टे
तिचंद्रमावाऽआस्यदिविश्रवउत्तमठं सप्तन

हाः प्राणो वै सोमः प्राणः सूददो हाः ॥ १ ॥ जाप्या य स्व
समेतु ते ॥ विश्वतः ॥ सोमं म वृष्यमितिरेतो वै वृष्य
माप्या य स्वसमेतु ते सर्धे तः सोमरेत ऽइत्येतद्गवाघाज
स्य संगथ ऽइत्यनैवैवा जोषवान्नस्य संगथ ऽइत्येतसं
तेपया ऽसि समुयंतु घाजा ऽइं २ सोवैप योन्नं घा

ति १

ममुष्मिल्लोके श्रावयति द्वाभ्यामाप्याययति गाय
त्र्याचत्रिष्टुत्राचतस्योक्तो बंधुः ॥२॥ अथातः संप
देव ॥ चतस्रो लोकेष्टकाऽउपदधाति षड्भूचेन नि
वपति द्वाभ्यामाप्याययति तद्वा दश द्वा दश मासाः
संवत्सरः संवत्सरो ग्निर्वा वानग्निर्वा वत्स्यस्य मा

त्रातावत्तद्भवति ॥३॥ अथ सामगायति ॥ क्षत्रं वै सा
मक्षत्रेणैवेनमेतदग्निषिंचत्यथो साम्राज्यं वै
सामसाम्राजेनैवेन ॥ साम्राज्यं गमयति सर्वेषां व
एषवेदानां ॥ रसो अस्मान् सर्वेषां मेवेनमेतद्दे
दाना ॥ रसो नाग्निषिंचति ॥ ४ ॥ बृहत्यां गायति ॥

पिचति ॥ ६ ॥ अथ यस्मात्सृष्टं शानानि ॥ ना
मेतैर्धै सामिर्दिवाऽद्रुमिंद्रियायवीर्याय
समं स्मं स्तथाएव तमृत्विजायजमानमेतैरे
॥ व सामिर्दिवायवीर्यायसृष्टं श्यंतिसं ॥
श्रवसेषि श्रव० सेसत्यश्रवसे श्रवसऽइति सा

बृहत्यावाऽ असावादिह्यः श्रियां प्रतिष्ठा यां प्र
तिष्ठतस्तपति बृहत्यामेवै नमे तधि यां प्रतिष्ठा
यां प्रतिष्ठापयति ॥५॥ ऐं द्रं आं द्र्यं आं बृहत्यां गाय
ति ॥ ऐं द्रो वाऽ एष अज्ञो यत्सोत्रामणी द्रा यतनऽ ए
षऽ एतर्हियो यजते स्वऽ एवै नमे तदा यतने लि